



Išgyventi Stendalio sindromą: Florencija (aplankant Milaną ir Bergamo) (2017.09.01-07)

Florencija nebuvo svajonių sąrašė, bet, kai bičiulė pasiūlė nusukti iki Milano, o iš ten traukiniu – iki Florencijos, nė minutei nesudvejojau, - juk tai vienas seniausių ir gražiausių Italijos miestų, Toskanos sostinė. Ši pirmoji pažintis, neabejoju, bus stimulu ilgesnei kelionei po šį regioną. Būtent aplankęs Florenciją, Stendalis suteikė vardą sindromui, kuomet pamačius daug meno kūrinių vienoje vietoje, pradeda trūkti oro ir ima svaigti galva... Po kelionės dar perskaičiau Dalios Smagurauskaitės knygą “Toskana. Florencija. Magiška žemė”, tai didelėm raidėm įsirašiau į savo artimiausius planus kelionę po Toskaną.

Neseniai Italijos ekonomistų atliktas tyrimas atskleidė, kad turtingiausios Florencijos šeimos nepasikeitė nuo 1427 m. – tai tėra vienas iš daugelio įrodymų, kad Florencija - miestas, nesikeičiantis šimtmečiais. Dangų vis dar siekia garsioji XV a. Santa Maria del Fiore katedra, o muziejai, pilni Renesanso meno šedevrų, kaip viliojo svečius XVIII a., taip vilioja ir šiandien. Ir tuo pačiu Florencija nėra sustingęs Renesanso miestas: jis gyvas ir gundantis turistus įvairiausiais dalykais – poilsiu parkuose, kvapą gniaužiančiais vaizdais nuo miesto kalvų, šventėmis, miesto svečių užsėdėjimu retsoranuose, išskirtinio skonio Toskanos patiekalais, ypatingais ledais ir nuostabiausiu espresso.

Šis Centrinės Italijos miestas, turintis beveik 400 tūkst. gyventojų, skaičiuoja poros tūkstantmečių istoriją. Miestą įkūrė Julijaus Cezario karo veteranų batalionas, 59 m. pr. Kr. atklydęs į kalvomis apsupatą Arno upės slėnį ir čia įrengęs stovyklą. Legenda pasakoja, kad slėnis buvo nusėtas daugybe žydinčių gėlių, todėl įkurta gyvenvietė buvo pavadinta *Florentia* (nuo žodžio „flora“ ir romėnų šventės, skirtos deivės Floros garbei). Viduramžiais Florencija buvo stiprus miestas-valstybė, vienas iš pagrindinių Renesanso kultūros centrų.

Neabejotinai žinomiausia Florencijos giminė – Medičiai (Medici). Medičiai buvo Florencijos prekybininkų ir bankininkų šeima, vėliau tapusi kunigaikščių dinastija. Šeima iškilo Kozimo de Mediči laikais XIV a. Florencijos respublikoje. Jie įkūrė banką, kuris XV a. buvo didžiausias Europoje, jo dėka šeima tapo galingiausia Florencijos politinė jėga, nors oficialiai buvo eiliniai piliečiai, ne monarchai. Iš Mediči šeimos yra kilę keturi popiežiai. 1531 m. Medičiai tapo Florencijos kunigaikščiais su paveldimu titulu. 1569 m. kunigaikštystė tapo didžiąja, kai buvo prijungta naujų žemių. Medičiai valdė Didžiąją Toskanos kunigaikštystę nuo jos įkūrimo iki 1737 m., kai mirė Džianas Gastonė de Mediči. Pirmųjų kunigaikščių laikais kunigaikštystė augo ekonomiškai, bet XVII-XVIII a. valdant Kozimui III de Mediči bankrutavo. Medičių turtai ir įtaka atsirado iš tekstilės prekybos, kurią valdė Arte della Lana gildija. Kai Medičiai pradėjo valdyti Florenciją, atsirado palanki aplinka atsirasti humanizmui. Jie globojo ir įkvėpė italų renesansą kartu su kitomis galingomis to meto Italijos šeimomis: Viskončiais ir Sforzomis Milane, Estėmis Feraroje, Gonzagomis Mantujoje.

Florencijoje gyveno ir kūrė tokie menininkai kaip Mikelandželas, Leonardas da Vinčis, Dantė, Rafaelis, Džovanis Bokačas ir kt. 1865 m. Florencija buvo tapusi suvienytos Italijos sostine, tačiau 1871 m. ją pakeitė Roma.

Negaliu rašydama intro nepaminti Florencijos ir Lietuvos ryšių (žemiau kiek sutrumpintas tekstas iš *Wikipedia*): jau viduramžiais mieste pasklido žinia apie LDK dinasto šventojo Kazimiero gyvenimą ir krikščionišką veiklą. 1675 m. Toskanos Didysis kunigaikštis Cosimo III de' Medici (1642–1723) kreipėsi į Vilniaus vyskupą Mikalojų Steponą Pacą prašydamas į Florenciją atsiųsti šventojo relikviją. 1677 m. siuntinys pasiekė kunigaikštį ir buvo patalpintas meniškame

relikvijoriuje, kurį tam tikslui pagamino rūmų auksakalys Massimiliano Soldani. Šiandien dėžutė su užrašu, kad joje yra Lietuvos Didžiojo kunigaikščio relikvijos, saugoma Florencijos Šv. Lauryno bazilikoje (it. Basilica di San Lorenzo). Tas pats Toskanos valdovas pas vieną garsiausių Florencijos dailininkų Carlo Dolci (1616–1687) užsakė nutapyti Šv. Kazimiero paveikslą. Dabar šis meno kūrinys kabo Piti rūmų Apolono salėje (it. Palazzo Pitti galeria Palatina). Apie 1670 m. nutapytas paveikslas yra palyginus nedidelio formato (95x79 cm) ir vaizduoja Šventąjį iki juosmens, besimeldžiantį ar gal giedantį savo pamėgtą giesmę švč. Mergelės Marijos garbei: *Omni die die Mariae mealaudes anima* Dešinėje nupiešta karūna, kairėje – lelijos šakelė, vienas svarbiausių šv. Kazimiero atributų.

Lietuvos didikai Pacai XVII a. palaikė glaudžius ryšius su Florencijos Pazzi gimine, laikydamiesi teorijos, kad abi šeimos turėjo bendrus protėvius.

Vienoje gražiausių miesto bažnyčių – Šventojo Kryžiaus bazilikoje (it. Basilika di Santa Croce) – šalia pasaulyje žinomų asmenybių Ugo Foscolo, Gioacchino Rossini, Galileo Galilei, Niccolo Machiavelli ilsisi ir Lietuvos didžiojo išdininko, žinomo kompozitoriaus Mykolo Kleopo Oginskio palaikai. Išgarsėjęs savo polonezu „Atsisveikinimas su Tėvyne“ Oginskis Italijoje atsidūrė neatsitiktinai – buvo vedęs venecijietę dainininkę, Kurtuvėnų dvarininko Kajetono Nagurskio našlę Mariją de Nerį. Oginskio antkapinį paminklą galima pamatyti Kastelanių koplyčioje (it. Capella Castellani). Šiame mieste kompozitoriui gimė sūnus Irenėjus Kleopas – būsimas Raseinių bajorų maršalka, Rietavo žemės ūkio mokyklos steigėjas. Kitoje, Šv. Morkaus bazilikoje, (it. Basilica di San Marco) palaidotas ATR karaliaus Stanislovo Augusto Poniatovskio pusbrolis, Lietuvos didysis išdininkas kunigaikštis Stanislovas Poniatovskis (1755–1833), taip pat jo duktė Konstancija Zappi. Nuo 1829 m. kunigaikštis gyveno Villa Favard name. Jam priklausė nekilnojamas turtas Via Ponte alle Mosse ir Via Pistoiese gatvėse (ant pastarųjų abiejų pastatų išlikęs giminės herbas). Stanislovą Poniatovskį miestiečiai prisimena iki šiol: Cisteriečių vienuolyne prie Florencijos jo garbei atidengta memorialinė lenta.

2016 m. rugsėjo 8 d. Lietuvos ambasada Italijoje pranešė, kad viena Florencijos gatvių bus pavadinta Lietuvos vardu. Tai padaryta minint 25-ąsias Lietuvos pripažinimo nepriklausoma valstybe ir įstojimo į Jungtinių Tautų Organizaciją metines.

Rugsėjo 1 d. (penktadienis): Vilnius - Bergamo

Ryanair skrydis suplanuotas tikrai patogiai: penktadienį nereikia imti laisvadienio darbe, nes į Italiją savaitės kelionei skrendame 21:15, o 22:45 jau leidžiamės [“Orio al Serio International Airport”](#). Nuo oro uosto iki Bergamo miesto centro – apie 6 km, o iki Milano – apie 52 km. Nuo oro uosto nusigauti iki Bergamo centro yra labai paprasta: kas 20 min kursuoja autobusiukai, o visos kelionės trukmė vos 15 min.

Kadangi atskrendame gana vėlai, pirmą naktį nakvojame Bergame – buvome pasirinkusios viešbutį [“Guesthouse La Villa”](#) (Via Dante Alighieri 44, Zanica; tel. +393288558171). Pėsčiomis iki mūsų viešbutuko apie 4 km, automobiliu – apie 6 km. Jei užsakinėtume taksi [šioje svetainėje](#) kaina būtų 47 eur už tuos kelis kilometrus, bet rezervuojant sutarėme su šeimininke, vardu Chiara, kad ji mums paims – jos paslauga tekainuoja 10 eur (patvirtinimo laiškas skambėjo taip: *“Hello. Transfer ok. The cost is 10€. Meet you under the cross of the pharmacy that you will see in the parking area in front of the departures. When you land you have only to call me and I will be there in 15 minutes. Thanks, Chiara”*). Atskridus tokiu metu, nėra nieko maloniau, kaip toks svetingas pasitikimas ir greitas atsidūrimas viešbutyje. Trivietis kambarys nakčiai būtų kainavęs 54 eur (visos išlaidos - kelionės aprašymo pabaigoje).

Deja, viskas taip sklandžiai nevyko, - dieną prieš kelionę Chiara paskambino ir atšaukė mūsų registraciją. Kartais nutinka ir taip. Kažkas nutiko su kanalizacija ar vandentikiu, gerai nesupratome, bet ji rekomendavo mums kelis viešbutukus (mums jie nelabai patiko), o ir vėliau domėjosi, ar viskas gerai, ar radome nakvynę. Ko gero, kažkas tikrai nutiko nemalonaus. Tad kelionės išvakarėse teko ieškoti naujos vietos, - nebuvo didelio pasirinkimo, teko rinktis brangesnį variantą, bet gavome pusryčius. Taip atsidūrėme viešbutyje “Hotel Donizetti” (Via Aldo Moro 29, Lallio, 24040, Italija; kaina trims 79 eur). Oro uoste mus pasitiko viešbučio automobilis (vairuotojui mokėjome 20 eur). Viešbutis tvarkingas ir tikrai geras vienai nakčiai, bet, jei norėsis ilgiau pabūti Bergame, šiame aprašyme rasite geresnį variantą. Pusryčiai buvo vargani, bet mums tiko švara ir itin paslaugus aptarnavimas. Keturiomis žvaigždutėmis nevertinčiau.

Tiesa, kai kurie keliautojai taupydami naktis praleidžia Bergamo oro uoste, o jei atvyksta ne taip vėlai, Milaną pasiekia autobusu. *“Terravision”* autobusai atveža iki *“Milano Centrale”* stoties (važiuodamas autobusas stabteli tik Cologno Monzese). Pirmas autobusas išvyksta

03.10 nakties ir jie važiuoja dukart per valandą – “Terravision” laukia keleivių 15 min iki išvykimo, kelionės trukmė 60 min. Bilietus galima įsigyti [internetu](#) ir jų kaina tėra 5 eur/asm. Jei įdomu, taksi kaina iš Bergamo į Milaną būtų 100 eur.

Rugsėjo 2 d. (šeštadienis): Bergamo – Milanai - Florencija

Šiandien Milanai mums reikalingas tik pervažiavimui į Florenciją – dar Vilniuje svetainėje <https://www.goeuro.com> nusipirkome traukinio bilietus pirmąja klase Milanai-Florencija. Tad rytą ilgai nemiegame, kukliai pusryčiaujame ir vykstame į Bergamo traukinių stotį (Piazza Guglielmo Marconi), iš kur traukiniu pasieksime Milano centrinę stotį (apie 45-50 min kelionė), o iš ten jau ir į Florenciją. Autobuso bilietus nusipirkome pas viešbučio administratorę. Nuo Donizetti viešbučio stotelė netoli, bet lietus pylė toks, per tuos kelis šimtus metrų iki autobuso stotelės spėjome permirkinti kiaurai, o iki kelių šlapius džinsus darėsi sunkoka tempti. Šalta nebuvo, bet ta drėgmė malonumo neteikė. Laimei, autobusas nevelavo ir per kokias 20 min atsidūrėme reikiamoje stotelėje (susigaudyti padėjo viena Bergamo gyvenanti rusaitė, italai nors ir bandė mums padėti, deja, autobuse nebuvo nei vieno kalbančio angliškai). Kol važiovome, lietus liovėsi, tad dar kokias 7 min iki traukinių stoties žingsniavome tik gražiai šuoliuodamos per balas. Eidamos viena akimi matėme miesto grožį, - žinojome, kad čia grįždamos pabūsime ilgiau. Kol pirkome bilietus iki Milano, ...traukinys išvažiavo. Planuodami žinokite, kad jis išvyksta iš Bergamo kartą per valandą (mes buvome stotyje 9:57, lygiai tuo metu, kai traukinys uždarė duris). Kadangi sekantis buvo 10:57, kitoje gatvės pusėje priešais traukinių stotį esančiame jaukiame ir šv. bandelėmis kvepiančiame Ristorante išgėrėme po puodelį gardaus espresso ir kiek apšilome. 10:50 jau sėdėjome gerokai pagyvenusiam traukinyje, - suprantamų nuorodų nėra, ieškokite ekranų ties laiptais į platformą, - nes patys italai įlipdami į traukinį klausia, ar jis vyksta į Milano Centrale.

Grandiozinėmis reklamomis išsipuošusioje Milano centrinėje stotyje, tviskančioje prabanga ir užtvindytoje miniomis keliautojų, buvome iki traukinio į Florenciją likus 40 min. Šlapi rūbai džiuvo ant kūnų, dantų kalenimas, ko gero, buvo girdėti prie Milano Duomo...Laimei, turėjome gelbėtoją, vardu Sandemanas (yra toks Porto vynas). Ir Jums patariame visada turėti nedidelį kiekį tokiems ir panašioms atvejams (tarkime, skrandžio sutrikimams išvengti).

Šiuolaikiškas traukinys, išdidžiai atriedėjęs, mums labai patiko: kokia spindinti išorė, toks fantastiškas ir vidus. Labai švaru, plačios ir patogios kėdės, didelė privati zona aplink su staliuku ir elektros lizdais, jei prireiktų pasikrauti telefoną. Itin komfortiška ir modernu. Tokiu traukiniu keliaučiau ir keliaučiau.

12:35 pajudame iš “Milano Centrale”, o Florencijoje “Firenze Santa Maria Novella“ traukinių stotyje būname 14:25. Buvo atkarpa, kuomet lėkėme 300 km/h greičiu, puošnios palydovės vaišino gėrimais ir užkandukais, tad kelionė neprailgo.

Atsidūrusios Florencijos stotyje, pėsčiomis keliaujame iki viešbučio – 4-ioms naktims (rugsėjo 2-6 d.) išsirinkome šią vietą: vakarus leisime gražiausiuose apartamentuose Florencijoje, kurie įsikūrę XV a. baroko stiliaus rūmuose, - “[Palazzo Capponi](#)” (Via Dei Bardi, 36 - campanello n.3, Florencija, 50125, Italija; telefonas: +393397736471). Booking.com keliautojai apartamentus vertina kaip “Excellent” (9.2). Iki miesto centro vos 600 metrų! Žinotina: atvykimo metu turėsime sumokėti 100 EUR užstatą galimai žalai padengti. Užstatas gražinamas išsiregistravimo metu ir priklauso nuo naudotų patalpų būklės. Man regis, iš mūsų nepareikalvo jokio užstato, pasirodė labai patikimos.

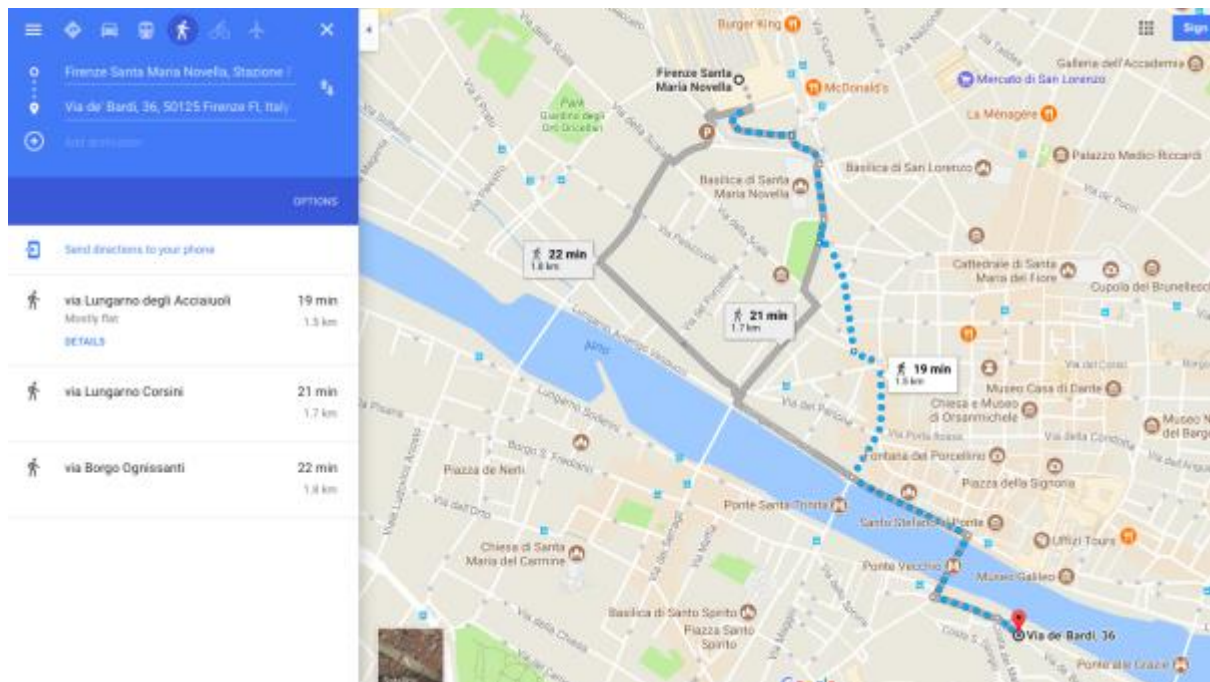
Nuo traukinių stoties iki nakvynės vietos - apie 1,9 km, tad mums tereikia sekti gražiojo tilto "Ponte Vecchio" nuorodas, nes nuo jo iki mūsų namų bus likę vos 3 min kelio.

Viešbutyje mus patiko XV a. rūmų paveldėtojai ir nuvedė į jaukius apartamentus antrame aukšte. Durys į rūmus tokios milžiniškos ir masyvios, kad vos pajėgėme atstumti, įėjus šviesa sklido iš jaukaus vidinio kiemelio su palme moliniame vazone, nuo sienų iš paveikslų žvelgė pirmieji rūmų savininkai, kampuose pūpsėjo dideli "uzbonai", o sienas ramstė drožiniais išpuošti mediniai suolai. Bambėti, kad pasirinkome neteisingai, būtų buvę mažų mažiausia įžūlu.

Įsikūrusios ir tradiciškai pasveikinusios naujos kelionės pradžia, susiradome netoliese esančią maisto krautuvėlę, - skanėstus pusryčiams pirkome netaupydamos, šalia dar užsukome ir į nedidelį vyno parduotuvę.

Pirmos popietės pasivaikščiavimo po Florenciją pradėjome nuo artimiausioje aikštėje esančios kavinukės (tiesa, toje pačioje upės pusėje, kaip ir gyvenome, per tiltą nėjome), - jautėmės alkanos, tad sočios ir aliejuose skendinčios itališkos picos iš krosnies buvo puiki išeitis.

Nuo stoties iki viešbučio:



Garsieji Florencijos objektai nuo mūsų namų:

Artimiausi lankomi objektai

Uffizi Gallery	0,3 km
Vecchio tiltas	0,3 km
Vecchio rūmai	0,4 km
Signorijos aikštė	0,4 km
Church of Orsanmichele	0,5 km
Pitti rūmai	0,5 km
National Museum of Bargello	0,5 km
Via Maggio	0,5 km
Dante's House	0,5 km
Bargello muziejus	0,5 km

Populiariausi lankytini objektai

Santa Croce	0,6 km
Boboli Garden	0,6 km
Strozzi rūmai	0,6 km
Via Dè Tornabuoni	0,6 km
Nacionalinės istorijos muziejus	0,7 km
Casa Buonarroti	0,8 km
Švč. Marijos Naujoji bazilika	0,9 km
Šv. Ambrozijaus bazilika	1 km
San Marko vienuolynas	1,5 km
The Mall Luxury Outlet	18,2 km

Restoranai ir turgūs

Palazzo Tempi Restoranas	0,1 km
Golden View Open bar Kavinė / baras	0,3 km
Conad Maisto prekių parduotuvė	0,3 km
San Lorenzo Turgus	1,3 km

Artimiausi oro uostai

Florencijos oro uostas	5,9 km
Pizos tarptautinis oro uostas	69 km
Bolonijos Guljelmo Markoni oro uostas	85 km

Mūsų pasirinkta kavinukė buvo visai netoli **Pitti Palace** (Piazza de' Pitti, 1, 50125 Firenze FI, Italy), tad iki jų ir nukeliavome. Nors Florencijoje leidome 5 dienas, bet apsilankyti Pitti muziejuje mums pritrūko laiko, tad pirmą dieną bent pamatėme jų dydį ir netipiską rūmų apibrėžimui architektūrą. Pitti rūmus kažkada pasistatė italų didikas, norėjęs aplenksti prabanga tuo metu Florencijoje karaliavusius Medičius, tačiau pats nesulaukė statybų pabaigos, o jo nusigyvenę vaikai, kad ir kaip tai būtų ironiška, pardavė rūmus...Medičiams. Dabar šiuose rūmuose yra dailės galerija, taip pat autentiškai įrengtos itin prabangios salės ir puošnūs kambariai. Aplink Pitti rūmus – Boboli sodai (Boboli Gardens), į kuriuos mums irgi dar reiks grįžti. Rugsėjo mėn. Pitti rūmai ir sodai atverti iki 18.30 - į sodus yra 4 įėjimai: Pitti Palace, Annalena (Via Romana 37/A), Porta Romana and Forte Belvedere. Bilietai į sodus internetu [čia](#). Galime iš anksto bilietų nepirkti, o ateiti į kasą, esančią Piazza Pitti, kur šalia yra ir įėjimas į sodus. Pitti rūmuose yra porceliano, kostiumų, sidabro, modernaus meno, kariatų parodos. Keliautojai rašo, kad šiuos rūmus aplankyti verta ne tik dėl turtingos dailės kolekcijos, bet taip pat dėl autentiško salių interjero. Paveikslai, skulptūros ir antikvariniai baldai čia atsiveria savo tikrojoje aplinkoje, o tai labai sustiprina įspūdį. Be abejo, pats garsiausias Pitti rūmų muziejus – Rūmų galerija (Galleria Pallatina). Pitti rūmų viduje galima išvysti pačių garsiausių pasaulio menininkų kūrinius: Sandro Botticelli, Filippo Lippi, Perugino, Ridolfo del Ghirlandaio, Fra' Bartolomeo, Giorgione, Veronese, Raffaello Sanzio, Andrea del Sarto, Annibale Carracci, Tintoretto, Tiziano Vecellio, Caravaggio... Tai tik dalis garsenybių pavardžių, kurių kūriniai eksponuojami Rūmų galerijoje. Bilietas į šį muziejų suaugusiajam asmeniui kainuoja 8,5 euro, tačiau su juo galima patekti ir į Pitti rūmuose veikiančią Moderniojo meno galeriją. Tiesa, pavadinimas „moderniojo meno“ galerija nėra visiškai tikslus. Šiame muziejuje eksponuojami daugiausia XIX a. italų dailininkų darbai.

O Boboli sodai (Giardino di Boboli) - už Pitti rūmų besitęsiantis milžiniškas parkas garsus egzotiškais augalais, prašmatniais fontanais ir romantiškais skulptūromis. Boboli sodus apie 1560 m. sukūrė pats Kozimas I ir Niccole Trobolo. Parke yra apie 200 skulptūrų, obeliskų ir fontanų. Vaikstant po šiuos didžiulius, kalno slėnyje esančius sodus, atsiveria nuostabus Florencijos miesto vaizdas. Bilietas į sodus suaugusiajam asmeniui kainuoja apie 7 eurus, tačiau su juo galima patekti ir į kai kuriuos Pitti rūmų muziejus (klausti kasoje).

Laiko prasme kiti keliautojai pataria planuoti taip: Palatina gallery - 1 val., Boboli Gardens – 1 val., Bardini Gardens – 1 val. Mes gi sodais pasigrožėjome pro vartus, - planavome čia grįžti kitą dieną, bet nespėjome.

Netoliese yra ir Bardini sodai (Costa S. Giorgio, 2, 50125 Firenze FI, Italy): Renesansinio stiliaus sodas tik neseniai atvėrė duris publikai, tad lankytojų jame nedaug. Iš sodo atsiveria Florencijos panorama, kelionių gidai labai rekomenduoja ten užsukti. Sodas priklausė Mozzi šeimai nuo XIII a., o XVIII a. Buvo sukurti barokiniai laiptai ir atsirado skulptūros. Vilą, sodą ir aplinkines vietas XX a. Pradžioje įsigijo kolekcionierius Stefano Bardini, kuris su šeima ten ir gyveno. Sodas atvertas iki 18:30. Bilietas mums visoms kainuos 24 eur. Pirkti [internetu](#) brangiau, nes skaičiuojamas papildomas 4,5 eur “online booking fee”.

Mes gi kažkokio plano nesilaikėme, tiesiog pro Pitti rūmus ir sodus žingsniavome tiesia gatvele tolyn, kol pasiekėme miesto vartus. Norėjome neskubant, iki saulės laidos pasiekti Mikelandželo aikštę, populiarią vietą pasigrožėti Florencijos panorama saulei leidžiantis. Jei mes būtume pasirinkę ėjimą palei Arno upę nuo Ponte Vecchio tilto ir kiek toliau už Ponte Santa Trinita tilto, tai Mikelandželo aikštėje po šio tokio kopimo įkalnėn būtume atsidūrusios labai greitai, bet mes lengvų kelių neieškome. Sukome didelį lanką, plepėdamos ir kopdamos suktais šaligatviais palei judrią gatvę, tarp prabangių ir puošnių dvarų, aplipusių Florencijos kalvas. Mus vis atsivydavo pasimetę keliautojai, bandydami žemėlapiuose suprasti, ar teisinga kryptimi keliauja. Sekti italų nuorodomis reiškia užtikrintai pasiklysti, todėl GPS tokiems atvejams tikrai praverčia.

Sukdamos dideliu lanku, pirmiausia ant kalvos pamatome [San Miniato al Monte](#) (San Miniato Al Monte, 50125 Firenze FI, Italy) – žaliu ir baltu marmuru dekoruotą vienuolyną su bažnyčia, kurių istorija siekia XI-XIII amžius. Tai įspūdingas romaninės architektūros pavyzdys. Keista, kad atsidūrė taip toli nuo Florencijos centro, - vien dėl to šios vietos istorija apipinta spėlionėmis ir legendomis. Kojoms bus iššūkis, bet vaizdai pribloškiantys. Bažnyčia atverta iki 19:00. Jai apžiūrėti rekomenduojama planuoti valandą.

Apačioje, kur prasideda San Miniato al Monte laiptai, vietiniai gyventojai atvažiuoja Florencija pasigrožėti tyloje ir ramybėje, - čia turistų nėra, o vaizdas toks pats pritrenkiantis. Nuo šių laiptų dar kiek į priekį ir štai mes keliautojų apgultoje Mikelandželo aikštėje ([Piazzale Michelangelo](#)), kur yra garsioji Mikelandželo apžvalgos aikštelė, tokia išpopuliarinta ir keliautojų pamėgta. Vaizdas atpirks kopimo vargus: Florencija atsiveria visu savo grožiu, kurį dar labiau išryškina besileidžiančios saulės spinduliai. Šioje aikštėje stovi dar viena milžiniška Dovydo kopija (jū mieste ne viena), priminsianti, kad esame Florencijoje.

Mikelandželo aikštė dunda nuo keliautojų triukšmo, gatvės muzikantų melodijų, fotoaparataų blyksėjimo, prekiautojų šūkavimų, o šeštadienį čia pilna ir vestuvinių. Bet nepaisant to, vis tiek sakyčiau, kad čia verta ateiti. Tikrai galima rasti ramesnį kampelį ir tiesiog pabūti su vaizdu, kuriuo grožėjosi Dantė, Mikelandžalas, Da Vinči, kiti Florencijos genijai ar paprasti miestelėnai, tokie patys, kaip mes šiandien.

Apie 21:00 Florenciją apgaubė tamsa ir mes pamažu leidomės į savo Palazzo...

Rugsėjo 3 d. (sekmadienis): Florencija

Prabusti rūmuose Florencijoje, - kas sugalvotų geriau? Po ilgų pusryčių, kokie būna tik per atostogas, visą dieną skiriame [pirmajam pasimatymui su miestu](#) (vienas iš nedaugelio miestų, kurio visas senamiestis įtrauktas į UNESCO saugomų objektų sąrašą), - vaikštome neskubėdamos ir su pasimėgavimu, bet vis tik stengiamės nepažiopsoti šių vietų:

Ponte Vecchio (gyvename keli šimtai metrų nuo šios vieto) – vienas seniausių Europos arkinių tiltų, nutiestas XIII a. per Arno upę (kitur randu datą – 1345 m.). Ant tilto kadaise kūrėsi mėsininkai ir žuvies pardavėjai, statydami čia daugybę nedidelių ant vandens pakibusių namukų. Sakoma, kad būtent čia gimė terminas „bankrotas“: pardavėjai, negalėdavę susimokėti mokesčių už prekystalį, būdavo baudžiami – kareiviai sulaužydavo jų prekystalį, šis veiksmas buvo pavadintas „bancorotto“ (liet. sulaužytas stalas). Vėliau mėsos turgus iš čia buvo iškraustytas, nes miestui pabodo jų keliamas triukšmas, o jo vietoje nuo 1593 m. buvo įkurtos auksakalių, juvelyrų dirbtuvės. Man auksas nelabai rūpi, bet tilto grožis negali palikti abejingais nei vieno. Jis visiškai netipiškas, nepaprastai originalus ir, žinoma, be proto fotogeniškas. Geriausia juo keliauti anksti rytą ar vėlai vakare, - prekiautojai jau bus užsidarę ar dar neatsidarę, miesto svečiai neprabudę arba okupavę restoranus, o Jūs galėsite ramiai apžiūrėti tiltą ir pasidaryti kelias foto, kuriose nebus svetimų žmonių veidų. Mes gyvenome šalia tilto, tai jau eidavome kasdien ir įvairiu metu. Nebeįsivaizduoju Florencijos be jo...

Vazario Koridorius ([Vasari corridor](#)) – vieno kilometro ilgio koridorius, jungiantis *Palazzo Vecchio* ir *Palazzo Pitti* rūmus. Koridorius buvo pastatytas per 5 mėnesius 1564 m. ruošiantis pastarojo sūnaus Francesko I ir Johanos iš Austrijos vestuvėms. Būtent Cosimo I iškeldino nuo tilto mėsininkus ir pakvietė įsikurti juvelyrus. Mums Vazario koridoriaus, esančio Uffizi galerijoje pamatyti neteko, nes jis tuo metu buvo uždarytas rekonstrukcijai (iki 2018 m.).

Perėjus Ponte Vecchio tiltą keliaukite tiesiai ir atsidursite **Piazza della Signoria** - vienoje iš seniausių miesto aikščių (1330 m.), kur stūkso **Senieji Rūmai - Palazzo Vecchio**. Pastatyti 1322 m. ant ankščiau čia stovėjusio romėnų amfiteatro ir miestiečių namų pamatų: savo formomis rūmai yra panašūs į tvirtovę aukštomis storomis sienomis ir mažais langais. Vėliau čia atsirado ir prabangūs apartamentai, kurių sienas dengė gobelenai ir freskos, o lubas puošė gausybė aliejumi tapytų ir specialiai pritvirtintų paveikslų. XIV a. čia buvo Florencijos politinio ir visuomeninio gyvenimo centras, o didysis rūmų bokšto varpas kviesdavo į parlamento ar viešuosius susirinkimus.

Palazzo Vecchio apžiūrėti savarankiškai reiktų skirti ne mažiau valandos, jei imsite turą, prireiks daugiau nei dviejų valandų. Informacija lankytojams [čia](#) (darbo laikas sekmadieniais 9:00-23:00). Muziejus+archeologinė dalis+bokštas – 18 eur/asm., be archeologinės dalies – 14 eur, tik muziejus – 10 eur). Tai mažesnis muziejus nei dauguma Florencijoje, o kopimas į bokštą lengvesnis. Panoraminis vaizdas kitu kampu. Kol kas mes Senuosius rūmus apžiūrėjome tiek, kiek leista neperkant bilieto.

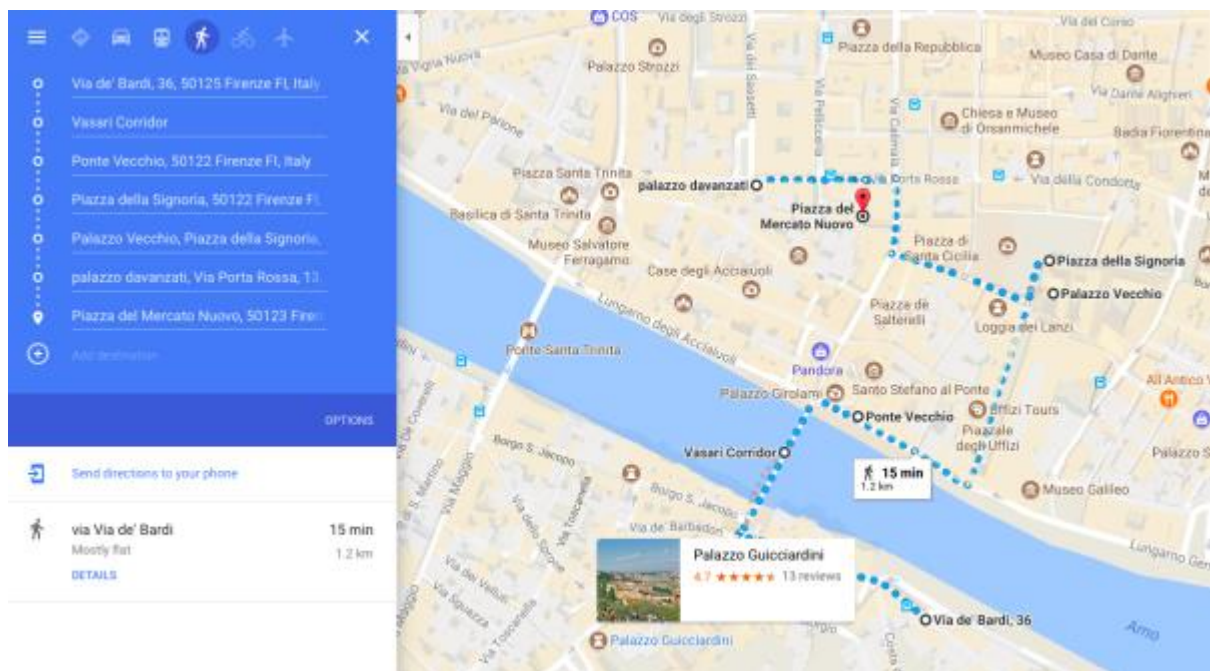
Šalia Palazzo Vecchio stovi daug Renesanso laikų skulptūrų, o viena iš jų, tikrai žymiausia Florencijoje – Mikelandželo Dovydas. Tokių Dovydų Florencijoje pastebėsime ne vieną, tačiau skulptūra prie Palazzo Vecchio stovi būtent toje vietoje, kurioje buvo originalusis Dovydas (Akademijos galerijoje (Galleria dell'Accademia) pamatysime originalą).

Visai šalia Signoria aikštės yra **Merkato Nuovo**. Odos pramonė yra vienas pagrindinių miesto verslų, ir tai mes nesunkiai pastebėsime – daug odos visokiomis formomis prekeivių. Seniau čia buvo šiaudų turgus, bet viskas juk keičiasi. Ši vieta nebūtų niekuo ypatinga, jei nei

populiarusis Florencijos simbolis - **paršelio skulptūra (Il Porcellino)**. Įdomu tai, kad pavadinimas netikslus, nes skulptūra vaizduoja...šerną. Originą Cosimo I de Medici gavo dovanų iš popiežiaus Pio IV, jį dabar galima pamatyti Uffizi galerijoje. Bronzinė kopija buvo sukurta XVII a. pr. Sakoma, kad reikia paglostyti šernui nosį, po to įdėti į nasrus monetą ir pažiūrėti, ar ji su tekančiu vandeniu įkris pro apačioje esančias grotas, ar pakibs virš jų. Jei moneta prakrenta – pranašaujama sėkmė. Na, sunku ir prasibrauti pro tokius bandančius laimę. Labai dažnai ir aš pagalvoju, kodėl negalime sukurti kokios legendos ir mes savo mieste, vien dėl kurios tūkstančiai turistų plaukte plauktų...:☺

Prie Merkato Nuovo pastebėjome visai išsipuošusius (neįsivaizduoju, kelinto amžiaus apdarai, bet tikrai ne Armani) vyrukus su instrumentais, keistomis raudonomis kojineis ir dar keistesniais batais, - vienoje iš siaurų gatvelių tvarkingai išsirikiavo ir su muzika nukulniavo iki Senųjų rūmų. Mes juos, žinoma, su šypsena palydėjome. Popiet tokią eiseną sutikome ir ant Ponte Vecchio. Tiek spalvų ir muzikos eilinį sekmadienį Florencijoje pavertė gražia švente.

Išsivadavusios iš spalvotų vyrų eisenos, sukame [Palazzo Davanzati](#) link (*Davanzati rūmai*, Via Porta Rossa, 13, 50123 Firenze FI, Italy). Tai XIV amžiaus rūmai Florencijos centre, priklausę Davizzi giminei. Jos nariai buvo žinomi bankininkai ir pirkliai, pasistatę namus aikštėje, apsuptoje namų-bokštų. Dabar čia muziejus, įspūdingas savo objektais, istorija ir liudijimais apie turtingų miestiečių gyvenimą viduramžiais ir anktyvuojų renesansu. Viena iš įspūdingiausių vietų – vidinis kiemas ir terakotiniai vamzdžiai, besileidžiantys žemyn nuo pat stogo. Tokiu būdu šeima rinko lietaus vandenį, jį nutekindavo į po rūmais esančią cisterną ir naudodavo namų ūkio reikmėms. Viduramžiais tai buvo neregėtas patogumas. Kituose rūmų aukštuose galima pamatyti svetaines, darbo kambarius, virtuvę ir virtuvinius prietaisus, tualetus ir vonią. Muziejus atidarytas pirmadieniais-sekmadieniais 8.15-13.50 ir bilieto kaina 2 eur Daugiau informacijos [čia](#). Pirmą mėnesio sekmadienį įėjimas nemokamas, tad sutaupėme tuos 2 eur, nors už tokius įspūdžius galima mokėti ir kur kas daugiau. Būtinai užsukite.



Galiausiai netikėtai pasiekėme mažesnius nei Pitti [Bargello](#) rūmus (Via del Proconsolo,

4, 50122 Firenze FI, Italy). Tai seniausias pastatas Florencijoje, dabar nacionalinis muziejus, kažkodėl dažnai aplenkiamas turistų, todėl tuštoka. Gavome nemokamą bilietą ir su malonumu užėjome: ten galima išvysti Michelangelo, Donatello ir Sansovino skulptūras (pirmadieniais uždarytas, kitomis dienomis veikia 8:15-17:00. bilietas vienam internetu 17,5 eur). Mums buvo įdomu, bet bilieto kaina gerokai per didelė.

Pačiame Florencijos miesto centre, didžiulėje **Duomo aikštėje**, padalintoje į dvi dalis stūkso kvapą gniaužianti katedra, pasidabinusi akimis sunkiai aprėpiamu kupolu. [Santa Maria del Fiore](#) (dažnai vadinama tiesiog the Duomo) – ketvirta pagal dydį katalikų bažnyčia pasaulyje. Katedros statybos prasidėjo 1296 m. pagal architekto Arnolfo di Cambio parengtą projektą ir turėjo iškilti čia stovėjusios Santa Reparata bažnyčios vietoje. Prabėgus daugiau nei šimtui metų, 1421-aisiais, pagrindinė katedros dalis buvo baigta – trūko tiktai kupolo. Šiam darbui atlikti paskelbtą konkursą laimėjo genialusis architektas Filippo Brunelleschi, - būtent jis sukūrė „dvisluoksnį“, patį save išlaikantį ir 25 000 t sveriantį kupolą – didžiausią iš plytų sumūrytą kupolą pasaulyje. Katedra buvo atverta tikintiesiems 1436-ųjų balandžio 25 dieną. Viena didžiausių pasaulyje katalikų bažnyčių pribloškia pasakiško grožio įvairių spalvų marmuru dekoruotu fasadu, o ypač kupolu. Katedrą galima aplankyti nemokamai, o bilietas į [St. John the Baptist koplyčią](#) kainuos 15 eur. **Šv. Jono baptisterija (Battistero di San Giovanni)** yra vienas seniausių pastatų Florencijoje. Čia krikštydavo Florencijos gyventojus. Čia buvo pakrikštytas ir Dantė, garsios italų Medičių šeimos nariai ir kiti Renesanso atstovai. Baptisterija žymi trejomis bronzinėmis durimis – vienos iš jų vadinamos vartais į rojų, ir išpūdingomis mozaikinėmis lubomis, žvilgančiomis auksu. Viduje nuostabiai gražu, - rekomenduoju nepraleisti. Mes, deja, pamatėme kitą dieną tik pro atvertas duris, - ir tiek pamatyti reikėjo drąsos ir žingeidumo, kuris neturi stabdžių.

Šalia Katedros rymo **Kampanilės bokštas** – pakilus galima džiaugtis Florencijos panorama (didelės eilės, bet, esu tikra, verta).

Visas **The Duomo** kompleksas yra iš šių dalių: Baptisterija (garsios bronzinės durys!), Giotto varpinė (Campanile), Katedros muziejus (Museo dell'Opera del Duomo), Brunelleschi's kupolas ir Santa Reparata archeologinė vieta. Visas kompleksas yra Piazza San Giovanni ir Piazza Duomo. Visa naudinga informacija yra [čia](#). Visą kompleksą apžiūrėti galima tik perkant kombinuota 15 eur bilietą. Galima pirkti bilietą [internetu](#) arba Piazza Giovanni esančioje bilietų kasoje. Tik Kupolo lankymui yra numatytas tikslus laikas.

Mes į Duomo užėjome nemokamai, tiesiog atstovėjusios nemenką, bet greitai judančią eilę. Pati Katedra išpūdingesnė iš išorės, nors būnant Florencijoje, tą milžinišką kupolą tikrai verta pamatyti ir iš vidaus. Įėjus pastebėsite dar vieną eilutę į požemius, - keliautojai nežinodami, ko ten tikėtis, atstovi eilutę ir patenka...į suvenyrų krautuvę. Kas šypsosi dėl tokios mini apgaulės, kas spjaudosi, o kas kažką ir išgyja. Japonų, kiniečių turistai, žinoma, ten irgi viską iš eilės fotografuoja. Kokie vis tik mes visi skirtingi.

Keliautojai rašo, kad visam Duomo kompleksui reikia 2 h: gali būti, mes visko nepamatėme. Bilietus ketinome pirkti rytoj, bet atėjusios pamatėme lentelę, kad artimiausioms kelioms dienoms jų tiesiog nėra. Tad išankstiniai bilietai, nors ir brangesni, garantuoja, kad tikslą pasieksite.

Kitas mūsų taškas (kažkur dar spėjome ir papietauti) - netoli Merkato Centrale esanti [Basilica della SS. Annunziata](#) (Švč. Anuncijatos bazilika: Piazza SS Annunziata, 50122

Firenze FI, Italy). Ši iš išorės į bažnyčią visai nepanaši ir kukliai atrodanti šventovė viduje slepia tikrus lobius. Bazilika buvo pastatyta 1440 m. Viduje ji pribloškia tamsa ir dekoracijų gausa, čia kūrė Alberti ir Giambologna, Andrea del Sarto ir Pontormo. Iš bažnyčios galima patekti į šalia esančio vienuolyno kiemą, vadinamą Mirusiųjų kiemu. Pasakojama legenda, kad Andrea del Sarto tapydamas freską užmigo, o jam atsibus ši buvo stebuklingai baigta. Nemokamai, mažiau lankoma ir atidaryta kasdien 7.30 - 12.30; 16.00 - 18.30.

Pamažu judėjome namų link, - kojos ir galva sprogo nuo įspūdžių, tad verkiant reikėjo ledinio dušo.

Pakeliui dar pasiekėme [Santa Croce \(Šventojo Kryžiaus\) baziliką](#), kuri yra įsikūrusi to paties pavadinimo aikštėje. Ji vadinama „Italijos Panteonu“, mat čia palaidotas gausus būrys žinomų italų – Michelangelo, Galileo, Rossini, Alberti, Machiavelli ir daugybė kitų kultūros, mokslo, bažnyčios ir politikos veikėjų. Čia esančioje Castellani koplyčioje palaidotas lietuvis didikas Mykolas Kleopas Oginskis. Santa Croce laikoma didžiausia pranciškonų bažnyčia pasaulyje. Šalia Santa Croce bazilikos stovi dar vieno įžymaus Florencijos vyro skulptūra – poeto Dantės Aligjerio. Iš Florencijos kilęs, vėliau iš jos išvartytas, Dantė sukūrė vieną žymiausių ir simboliškiausių literatūros kūrinių – „Dieviškąją komediją“, kurioje Florencija minima daug kartų. Ypatingą florentiečių pagarbą Dante Alighieri liudija ne tik didžiulė skulptūra šventoriuje, bet ir puošnus antkapinis paminklas viduje, kuris taip ir liko kenotafas, nes Ravenos gyventojai nesutiko atiduoti poeto palaikų Florencijai, iš kurios jis buvo ištremtas. Mes čia buvome apie 17:00, muziejus jau užsidarinėjo, žinojome, kad čia sugrįšime kitą dieną.

Apie 20:00 po gero poilsio savo rūmuose išjudėjome į vakarinę Florenciją. Per gatvės muzikantų muzikoje ir turistų triukšme skendintį Ponte Vecchio nukeliavome iki Santa Maria Novella aikštės, kur stūkso dar vienas meno kūrinys, - daili [Santa Maria Novella bažnyčia](#) (Piazza di Santa Maria Novella, 50123 Florence). Bažnyčios fasadas dekoruotas žaliu ir baltu marmuru, o autorius - Leon Battista Alberti. Viduje Tornabuoni koplyčią puošia Ghirlandaio freskos. Sekmadeniais atidaryta iki 17:00, o bilieto kaina 2,5 eur. Mes atvykome gerokai per vėlai, bažnyčia jau neveikė, bet buvo taip jaukiai apšviesta, kad vis tiek norėjosi šioje aikštėje pabūti. Juolab, kad bažnyčios fone jaunas muzikantas gitara bandė pravirkdyti jautrias įsimylėjėlių širdis. Parymojome ir mes šiame gyvame paveiksle.

Tiesa, visai netoli Santa Maria Novella yra **Officina Profumo Farmaceutica di Santa Maria Novella** – tai įdomus farmacijos, parfumerijos, gydymo augalais istorinis palikimas. Jis vadinamas “tradicijų muziejumi”. Kaip rašo ten buvusieji, interjeras itin gražiai dekoruotas, o vizitas nemokamas, tad kodėl ir ne...(už Santa Maria Novella bažnyčios Via della Scala, 16; atidarytas kasdien 10:30 –19:00).

Nuklydome iki Duomo komplekso, kuris apšviestas atrodė dar įspūdingiau, o tada pro pilnutėlius restoranėlius, pabirusius kiekvienoje Florencijos gatvelėje, pro spindinčias prabangių prekių ženklų parduotuvių vitrinas, pasiekėme **Respublikos aikštę**. Didelė aikštė, kurioje žmonių minia stebėjo gatvės mago pasirodymą, vaikai sukosi tviskančioje karuselėje, nepripažinti Florencijos menininkai pardavinėjo čia ir dabar nutapytus miesto vaizdus, o ieškantys ramybės visa tai stebėjo iš brangių ir skoningai įrengtų restoranų. Suvalgiusios jau ne pirmą kartą Italijoje skaniausių pasaulyje ledų, pro gerokai ramesnį Ponte Vecchio sukome namų link. Galva svaigo nuo tokios meno ir grožio lavinos vos per vieną dieną.

Rugsėjo 4 d. (pirmadienis): Florencija

Rytą pradėjome nuo vilties gauti bilietus į Duomo kompleksą, bet, deja, pamatėme tik nemalonų užrašą, kad iki trečiadienio bilietų nėra. Na, ką gi. Bent vakar pamatėme dalį komplekso. Labai nenusiminusios keliavome iki Santa Croce, Florencijos Panteono. Buvo gana ankstyvas rytas, tad prie bilietų kasų stovėjo vos vienas kitas ankstyvėlis. Šią vietą pamatyti tikrai verta, todėl negailėkite nei laiko, nei pinigų bilietui.

Bazilikoje pagal Giorgio Vasari projektą skirtingi menininkai, kurdami antkapį Mikelandželui, atvaizdavo visas tris genijaus veiklos sritis: skulptūrą, architektūrą ir tapybą. Ne tik Mikelandželo, bet ir kitų garsiųjų florentiečių antkapiai – tikri meno kūriniai. Bazilikos koplyčiose taip pat galima apžiūrėti subtilias Giotto di Bondone freskas, vaizduojančias šv. Pranciškaus Asyžiečio ir šv. Jono Krikštytojo gyvenimo scenas, zakristijoje saugomas 1272 metais Cimabue sukurtas Nukryžiuotasis, smarkiai apgadintas per potvynį, nusiaubusį Florenciją 1966 metais. Tie, kurie domisi architektūros istorija, privalo aplankyti kieme esančią nuostabią Filippo Brunelleski projektuotą Pacių koplyčią. Bilieto kaina į baziliką – 8 eur. Perkant [internetu](#) “open ticket”, kuris galios 6 mėn. nuo pirkimo momento, bus taikomas papildomas 4 eur mokestis.

Nuo Santa Croce gerokai paklaidžiojome Florencijos gatvelėmis, norėdamos surasti Dantės namą-muziejų ([Museo Casa di Dante](#), Via Santa Margherita, 1, 50122 Firenze FI, Italy), bet, deja, mums nepavyko nei su GPS, nei su žemėlapiu, nei su italų pagalba. Gal Jums pavyks. Mažas muziejus, kiti keliautojai rašo, kad nuviliantis, bet galima susidaryti įspūdį kaip tuo metu gyveno žmonės. Visai šalia yra Dantės ir Beatricės bažnyčia: siaurame ir tamsoje paskendusiam skersgatvyje pasislėpusi **Chiesa di Santa Margherita dei Cerchi** (Via Santa Margherita, 50122 Firenze FI, Italy) bažnytėlė. Mažytė, tačiau svarbi – manoma, kad čia melstis ateidavo Dantė ir jo mūza Beatricė. Anot legendos, Dantė žaviąją Beatricę matė vos du kartus, tačiau prisiekė jai amžiną meilę ir dedikavo žymiausius savo kūrinius. Bažnytėlėje yra Beatricės kapas, o šalia jo turistai palieka rašelinius su prašymais. Mes dar susiradome ir [Casa Buonarroti](#) (Via Ghibellina, 70, 50122 Firenze FI, Italy) - namas priklausė Mikelandželui, bet vėliau jis jį perleido savo sūnėnui Buonarroti. Dabar čia muziejus, veikiantis pirmadieniais iki 17:00 ir uždarytas antradieniais. Namu išvaizda nesužavėjo, o muziejus nesuviliojo, - lauke buvo taip šilta ir gražu, kad nesinorėjo nuo tos saulės slapstytis.

Rekomenduoju susirasti Mercato Ambergio, mažiau turistų lankomą, nei Mercato Centrale, bet tą vietą rekomenduoja vietiniai, patys ją pamėgę. Turgaus pastate rasite [Da Rocco Trattoria](#) (Piazza Ghiberti | Mercato di Sant'Ambrogio, 50122, Florence, Italy +39 339 838 4555). Būtinai prisėskite ir užkąskite. Pasijausite vietiniais arba bent jau arčiau jų. Gausite didelę talpą vyno, o mokėsite tiek, kiek išgersite. Gudrus mažiukas senučiukas nužvelgs butelaitį ir nuspręs, kiek jums reikia sumokėti. Maistas naminis ir nepaprastai skanus. Nepamirškite ir desertų, - jie dieviški. Šią vietą mums rekomendavo Florencijoje gyvenanti lietuvė, - dėkingi jai už tai.

Puikiausių įspūdžių vedinos pasiekėme [Basilica di San Lorenzo](#) (Piazza di San Lorenzo, 9, 50123 Firenze FI, Italy). Tai viena didžiausių bažnyčių Florencijoje, čia yra palaidoti Mediči dinastijos atstovai, nuo Cosimo il Vecchio iki Cosimo III. Nepatingime pirkti bilietus ir užėti vidun. Bazilika nėra tokia įspūdinga, kaip galima tikėtis, bet mums vis tiek įdomu. Kitoje bazilikos pusėje yra garsiosios Mediči koplyčios, bet jos buvo uždarytos. Bilietai internetu į [Mediči koplyčias](#) trims būtų buvę 46,5 eur – keliautojai rašo, kad per brangu ir neverta tiek mokėti. Taigi, mes koplyčių nepamatėme, - kai apsilankysite, parašykite, ar buvo verta.

Šalia Lorencio bazilikos yra **Palazzo Medici Riccardi** (XV a.), kur būtina aplankyti [The Chapel of the Magi](#) (Via Cavour, 3, Florence). Susimokėjusios po 10 eur už bilietą, aplankėme gražuolius Medici rūmus. Buvo įdomu, bet kaina tokiai ekspozicijai gerokai per didelė, todėl ir žmonių čia vos vienas kitas.

Kiek pavargusiomis kojomis, pasiekiamė pakeliui mūsų namų Florencijoje link esančią [Chiesa e Museo di Orsanmichele](#) (Orsamikelės bažnyčia): vienoje pagrindinių Florencijos gatvių stovi keistas pastatas – kvadratinio plano, aukštas, pasipuošęs gotikiniais ornamentais ir šventųjų skulptūromis. Išvertus iš italų kalbos Orsanmichele reiškia šv. Mykolo sodą. Tokį pavadinimą pastatas gavo ne šiaip sau – jau nuo VIII a. šia buvo nedidelė šventyklėlė, kurią supo daržas, priklausantis benediktinų vienuolynui, o 1337 m. ši vieta tarnavo kaip grūdų sandėlis ir turgus. Pirmajame aukšte vyko prekyba, antrajame įsikūrė biurai, o trečiajame – saugojami grūdai sunkiems laikams. XV a. pr. pastatas pateko į galingų gildijų rankas ir buvo paverstas koplyčia. Keliautojai tvirtina, kad ši vieta dažnai pamirštama aplankyti, bet ji to verta, - 30 sec ėjimo nuo Piazza Signoria. Galiu pasakyti, kad ši bažnyčia man buvo, ko gero, pati gražiausia Florencijoje. Laiptais pakilus aukštyn, atsiveria gražuolės Florencijos stogai, tik gaila, kad grožėtis tenka per senokai nevalytus langus.

Kiek pailsinusios kūnus namie, temstant išėjome dar vienam pasivaikščiavimui. Šįkart per Vecchio nėjome, o pasukome Santo Spirito aikštės link, kur stūkso **Basilica di Santo Spirito** (Piazza Santo Spirito, 30, 50125 Firenze FI, Italy. **Piazza Santo Spirito** garsi savo bariukais ir restoranėliais, kuriuose vakarais šėlsta vietiniai gyventojai. Ši vieta kiek atokiau nuo garsiųjų Florencijos vietų, todėl mažiau turistų lankoma. Basilica di Santo Spirito yra labiausiai žinoma dėl Botticelli ir Filippino Lippi freskų, tad verta užsukti dienos metu. Kiti keliautojai rašo, kad Toskanos regiono patiekalais ir geromis kainomis garsėja netoliese esanti “Trattoria la Casalinga”. Mes nebuvo alkanos, tad restoranėlio neprireikė.

Apie 150 m nuo Bazilikos di Santo Spirito yra [Palazzo di Bianca Cappello](#) (Via Maggio, 26, 50125 Firenze FI, Italy) - šis namas traukia nelaimingų ir paslaptinių meilės istorijų gerbėjus. Gražuolė Bianca Cappello buvo kilmingo venecijiečio dukra, tapusi Toskanos didžiojo kunigaikščio Francesco I de' Medici meiluže, vėliau ir žmona. Biancos gyvenimą nuolat lydėjo skandalai ir intrigos: kai susipažino su Francesco I, kunigaikštis jau buvo vedęs, tačiau tai nesutrukdė užmegzti romaną su juo. Neilgai trukus Francesco I žmona mirė paslaptinomis aplinkybėmis, o Bianca suskubo ištekėti už mylimojo. Prabėgus devyneriems metams abu mirė užmiesčio viloje. Manoma, kad jie buvo nunuodyti aršeniuku. Namas, iš tiesų, išsiskiria. Toje pačioje gatvelėje veikia gerokai per didelėmis kainomis pardavinėjamo antikvaro parduotuvės. Užėiti vis tiek labia įdomu, nes daiktai ypatingo gražumo.

Per kelionę Florencijoje praleidome šią vietą, - gal Jums pavyks užsukti: [Cappella Brancacci](#) (Piazza del Carmine). Brancacci šeimos koplyčia yra Maria del Carmine bažnyčioje. Ne taip dažnai turistų lankoma, tačiau labai įspūdinga – freskas joje tapė Masolino, Masaccio ir Lippi. Kartais ši koplyčia vadinama ankstyvąja Siksto koplyčia. Neveltui – žymieji renesanso sienų tapybos meistrai sukūrė milžinišką ir originalią freskų seriją, pasakojančią didžiausių pasaulio nuodėmių istoriją, epizodus iš Biblijos ir Evangelijų. Bilieto kaina 6 eur, o atidaryta lankymui: 10:00-17:00 (pirm, treč., ketv., penkt.), 10:00-13:00 (sekm.), o antradieniais nedirba.

Rugsėjo 5 d. (antradienis): Florencija

Rytą pradėdame nuo pusryčių namie ir jų tęsinio Mercato Centrale turguje, kurį lengva pasiekti viena nediduke gatvele, pilna prekiautojų, esančia visai šalia Lorenzo bazilikos ir Medičių namo (vakar lankyti objektai). Mums tiesiog nepakeliamai norėjosi gero espresso ir dar geresnių šviežių [cannoli](#) desertų (traškūs, saldūs rageliai kimšti aksominiu ir švelniu rikotos kremu). Net ir rašant seilė tįsta...Turguje perkame ir lauktuves namo: prieskonius, saulėje džiovintus pomidorius, naminius makaronus. Svaigsta galva nuo spalvų ir viso to gėrio ant lūžtančių prekystalių. Antradienio rytą čia, ko gero, vieni turistai. Nepaisant to, turgus palieka malonų prisiminimą. Ko gero, dėl cannoli☺

Po saldaus ir lėto ryto sukame Uffizi galerijos kryptimi, - šiandien mums garsiausių Florencijos muziejų lankymo diena. Tad Uffizi tėra pradžia.

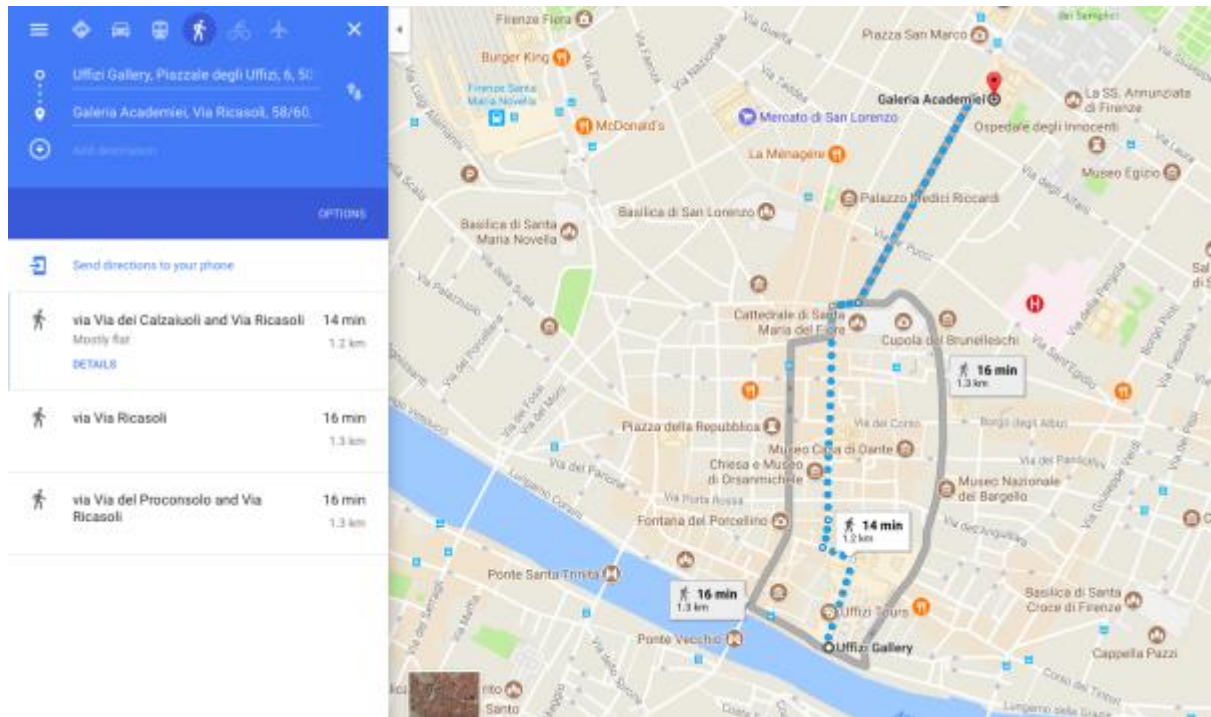
Pasinaudojome [internetu](#) ir dar Lietuvoje nusipirkome bilietus į [Uffizi galeriją](#) (Piazzale degli Uffizi 6; pirmadienį ji nedirba; internetu jie kainavo 16,5 eur vienam – biliete nurodomas tikslus laikas, kada reikia būti, mes pasirinkome tą dieną likusį anksčiausią 12:00 val. laiką, nors bilietus pirkau rugpjūčio 28 d.). *Uffizi galerija* – vienas žymiausių pasaulio muziejų, saugantis įspūdingą paveikslų kolekciją. Čia galima pamatyti ne tik Giotto, Simone Martini, bet ir kvapą gniaužiančius Leonardo da Vinci, Raffaello, Michelangelo, Caravaggio ir Botticelli šedevrus. Milžiniškoje Uffizi kolekcijoje galima rasti ir kitų Europos menininkų: Dürer, Rembrandt, Rubens. Muziejus įsikūręs XVI a. antrojoje pusėje G. Vasari projektuotame biurų pastate, kurio užsakovu buvo Cosimo I de Medici, o biuruose dirbo Toskanos didžiosios kunigaikštystės valdymo organai. Patvirtinu, kad pamatyti pagrindinius meno kūrinius prireiks 3 h, o rimtesniam įsigilinimui gali prireikti ir daugiau laiko. Iš visų lobių Sandro Botticelli „Veneros gimimas“ bus tas paveikslas, kurio nevalia praleisti. Šiuo metu vyksta laikina paroda "Leonardo da Vinci's Magic Cosmos: the Restored Adoration of the Magi". Šis paveikslas net 6 metus buvo restauruojamas ir dabar grįžo į muziejų.

Keli žinotini patarimai: su el.bilietais vis tiek turėsite pastovėti eilėje prie bilietų kasos – mes atėjome apie 11:20-11:30, tad beveik iki 12:00 stovėjome, kol pasikeitėme bilietus į popierinius (iškeitė tuo pačiu ir turimus bilietus į Akademijos galeriją): gavome numerį durų, pro kurias turime įeiti. Prie tų durų keliskart didesnė eilė nuteikė ne itin džiaugsmingai. Minių minios tokioje uždaroje erdvėje, - jautiesie nejaukiai net ir saugomas ginkluotos apsaugos. Vietoj nurodyto 12:00 val. laiko, mes į muziejų įėjome kiek vėliau – apie 12:20-12:30 (išėjome apie 15:30). Planuokitės atitinkamai. Muziejus vertas dėmesio ne tik aistringiems meno žinovams. Man didžiausią įspūdį paliko ne tik „Veneros gimimas“, „Pavasaris“, bet ir Mikelandželo „Šventoji šeima“, Da Vinči, Caravaggio darbai, įsidėmėjau kelis nepaprastus man nežinomų dailininkų darbus. Žodžiu, kiekvienas atras sau mieliausius ir gražiausius kūrinius. Beje, iš antrojo Uffizi galerijos aukšto atsiveria puiki Florencijos panorama, tad langai turistų tiesiog gule nugulti.

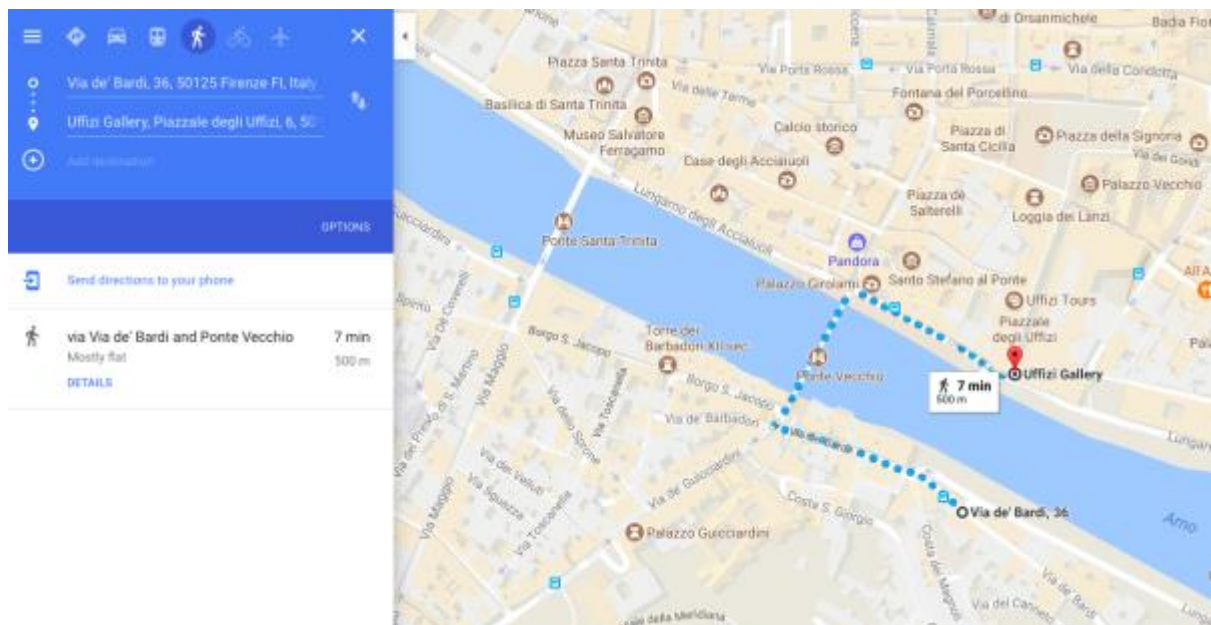
Toje pat interneto svetainėje nusipirkome bilietus į [Akademijos galeriją](#) – gavome 16:45 h laiką. Labai patogiu, nes Uffizi reikia planuoti 3-4 h, o Akademijos galerijai pakanka 1-1,5 h. Galleria dell'Accademia įkurta pastate, kuriame nuo 1561 m. veikė pirmoji Europoje Meno ir dizaino akademija. Tai vienas populiariausių muziejų Florencijoje, kuriam daugiausia šlovės atneša 1873 m. į muziejų perkelta Mikelandželo originali „Dovydo“ statula. Muziejuje eksponuojami ir kiti meno kūriniai, įskaitant statulas, religinius paveikslus, taip pat muzikos instrumentus.

Mikelandželo “Dovydas” atrodo įspūdingai, svarbu, nelėkti akis išdegus, o kiek ilgiau pabūti, nors per žmonių minią ir sunku rasti tą ramų kampą. Nepraleiskite ir šalia esančios skulptūrų ekspozicijos, - jei būsite atidūs, rasite Lietuvos paminėjimą ir dalį mūsų šalies istorijos. Kadangi nebuvo apie tai žinojusi, skaitant skulptūrų aprašus net kvapą atėmė. Visoms buvo nemažai džiaugsmo. Visko nepasakosiu, būkite kantrūs ir tikrai rasite!

Tarp dviejų galerijų apie 1,4km:



Nuo mūsų namų iki Uffizzi vos 500 metrų:



Iš Akademijos galerijos į Florencijos karštį išėjome labai pavargusios, bet vis tiek nusigrįžome iki San Marco aikštės aplankyti [San Marco bažnyčia](#). Grįžinėdamos namų kryptimi, pasukome Boboli sodų link, tikėdamos dar spėti ir ten pasivaikščiuoti. Prie bilietų kasos buvome 17:40, o bilietus pardavinėti baigia 17:30. Tad sodus teks atidėti kitam vizitui. Per tvoros kraštą tik pamatėme mažutę dalelę grožio. Tvoskė karštis, trumpam poilsiui prieš vakarinę dalį grįžome namo.

Atsisveikinimui su Florencija pasirinkome lietuvaitės-florencietės rekomenduotą [“Trattoria Marione”](#) “Via della Spada” 27/Rosso gatvėje. Staliukų nerezervuoja: jei ateisite apie 19:00, bus eilė žmonių ir gali tekti palaukti lauke. Mes ėjome apie 18:30, tad spėjome pataikyti prieš piką. Nėra brangu, o maistas dieviškas, - tikras itališkas naminis. Valgykite daug, o bendraukite garsiai, - taip, kaip daro italai. Po gausios vakarienės dar susitikome su iš Lietuvos tik ką grįžusia bičiule, gyvenančia Florencijoje, - turėjome galybę klausimų apie Italiją, italus, Toskaną, Florenciją. Triukšmingas vakaras ir nuostabi pažintis su miestu, kurio oru kvėpavo ir kurio gatvėmis vaikščiojo garsiausi Renesanso genijai. Suprantu Stendalį, - tiesiog svaigsta galva ir trūksta oro...

Rugsėjo 6 d. (trečiadienis): Florencija - Milanai – Bergamas

Savo rūmus paliekame 8:20 ir už 30 min jau esame Florencijos traukinių stotyje. 9:25 iš Florencijos “Firenze Santa Maria Novella” vykstame Milano link. Milano centrinėje stotyje būname 11:15. Tad turime visą dieną Milanui, tik ar tiek reikia...Mus pasitiko karščiu alsuojantis didmiestis, - po jaukios Florencijos tai buvo tarytum ugnimi alsuojantis drakonas, norintis mus praryti nekramtant... Kadangi jau buvome čia, užsibrėžėme tikslą nukeliauti bent iki Duomo, pakeliui užmetant akį į La Scalą ar garsiąją prekybos galeriją, buvome ją matę atvirukuose.

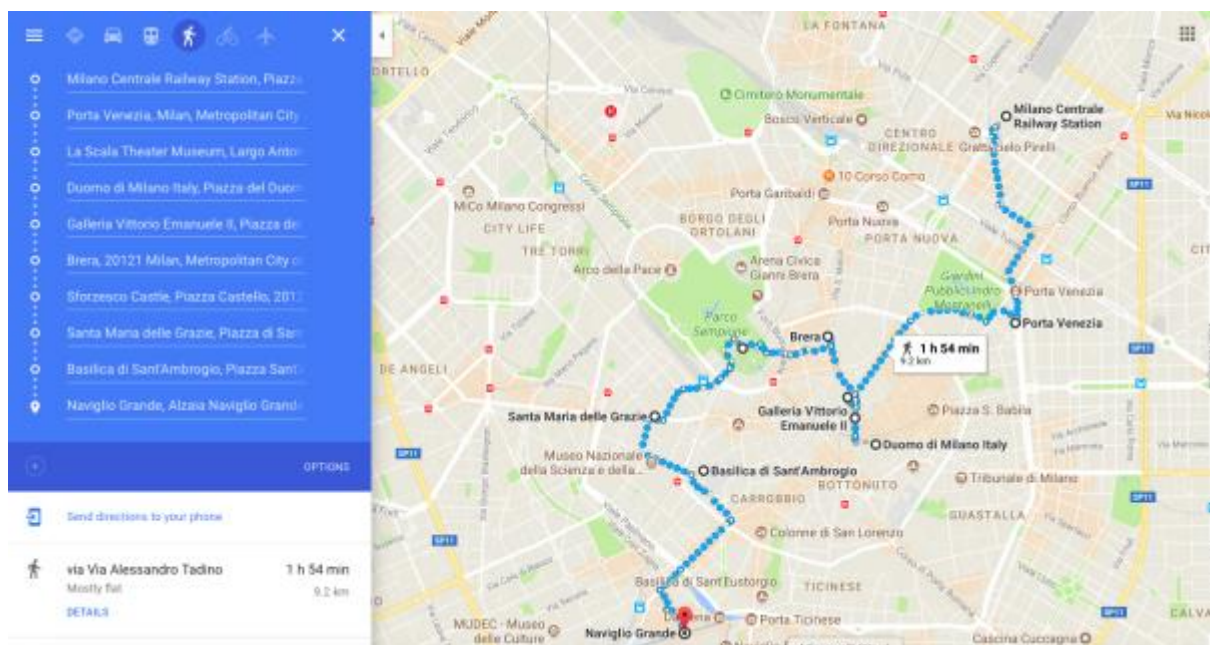
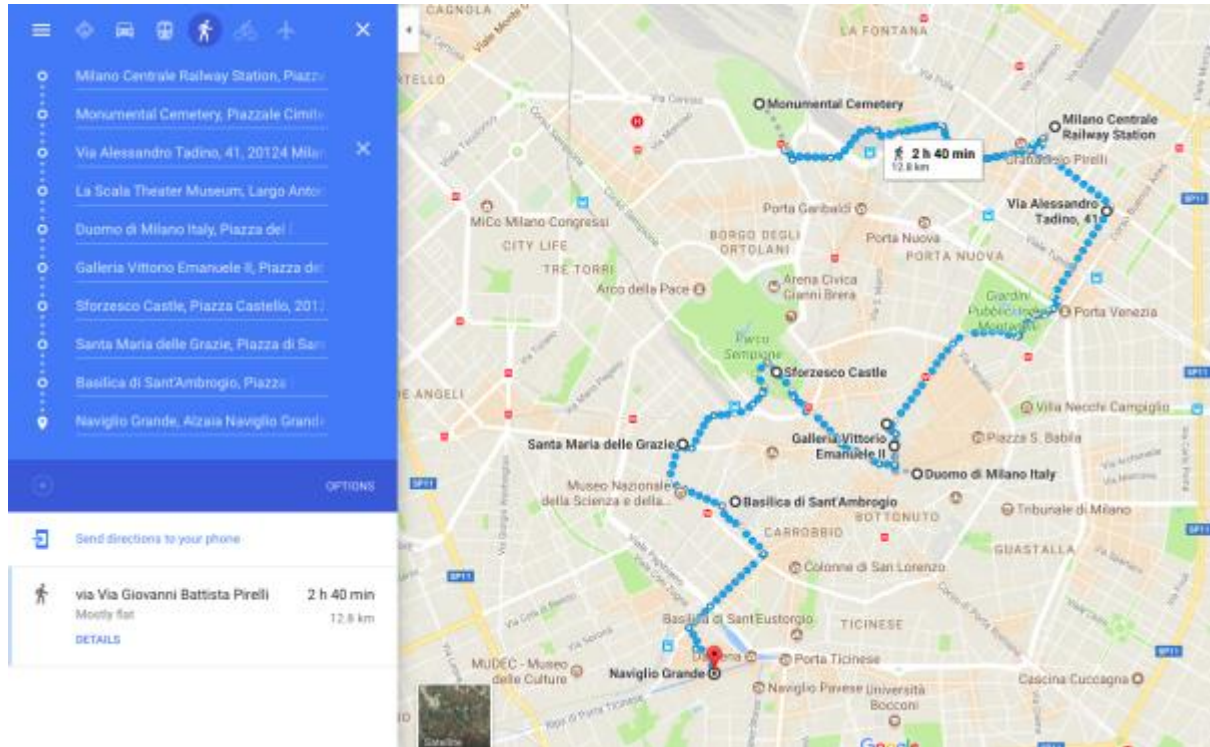
Nuo Milano stoties nukeliauti iki Duomo di Milano (Piazza del Duomo, 20122 Milano MI, Italy) ne taip ir toli – apie 3 km, gali būti puikus susipažinimas su miestu (lagaminus paliekame [čia](#): už lagamino laikymą pirmas 5 h yra 6 eur, o už kiekvieną papildomą valandą po 0,50 eur).

Taigi, ką pamatyti Milane, Lombardijos regiono mieste, pasaulinėje madų sostinėje: nors draugai visi kaip vienas tvirtina, kad miestas – nevertas dėmesio, bet vis tiek būtų nuodėmė nenukelti iki gotikinės [Milano Katedros](#). Duomo link galima stabtelėti prie [Porta Venezia](#): aplink miestą XVI a. ispanai pastatė apie 11 km sienų ir čia geriausiai matosi likusios dalys. Būtina užkilti į Milano Katedros kupolą (visi bilietai [čia](#)), nes atsiveria graži Milano panorama (mes nekilome dėl nesuvokiamų eilių). Šalia Duomo yra [Galleria Vittorio Emanuele II](#) - apsipirkimų Meka (seniausias parduotuvių centras pasaulyje). Architektūrinis šios garsios vietos sprendimas tikrai gražus. Jei norėtumėte pamatyti Leonardo Da Vinči garsiąją freską “Paskutinė vakarienė”, bilietus reiktų pirkti iš anksto. Mes nepirkome. Visai netoli Milano Katedros, eidami parduotuvių gatve Via Dante pasieksite įspūdingą Sforzesco šeimos, kartą valdžiusios Milaną, pilį ([Sforza Castle](#)). Iki pilies einame per Brera rajoną, kuris laikomas Milano menininkų ir bohemos susirinkimų vieta. Žavingos gatvelės, jaukios kavinės ir restoranai, miniatiūrinės galerijos ir gausybė antikvariatų.

Aišku, kad kelias ves pro La Scala koncertų salės pastatą. Mes nebuvo, bet, jei turėsite noro ir laiko, nukeliaukite iki [Milano kanalu](#) ir Naviglio Grande gatvės (istorinis Milano centras), kur daugiausia vietos restoranų, meno galerijų, o vakarais čia susirenka visa Milano grietinėlė. Netoli Navigli yra vieni iš likusių miesto vartų – galima juos pažiūrėti ([Porta Ticinese](#)).

Arčiau Milano geležinkelio stoties yra garsiosios [Milano kapinės](#), - antkapiai atrodo kaip tikri meno šedevrai. Galima užsukti grįžtant. Neblogas gidas po Milaną [čia](#) ir [čia](#).

Milanas žemėlapiuose:



Milano mums buvo per daug net ir trims valandoms, todėl papietavusios vienoje iš kavinių, skubėjome iš šio miesto. Viename iš “Trenitalia” bilietų automatų Milano Centrale stotyje

pirkome bilietus į Bergamą (galima pirkti ir 14 langelyje) ir 17:05 su palengvėjimu palikome Milaną (traukiniai į Bergamą išvyksta kas valandą – 12:05, 13:05 ir t.t.). Traukinys buvo pilnutėlis. Nuo mums jau pažįstamos Bergamo traukinių stoties iki nakvynės vietos buvo kokios 3 min pėsčiomis. Šianakt nakvynei pasirinkome “[In Centro Glam B&B](#)” (Via Guglielmo D’Alzano 4, Bergamas, 24122, Italija, telefonas: +393881641345). Mus pasitiko žavinga italė, aprodė butą ir paliko vakaroti. Butą sudaro trys nuomuojami kambariai (dviviečiai ir mūsų trivietis) bei bendra virtuvė, nors baldai ir smulkmenos iš “Ikea”, bet įrengta itin skoningai. Vieta tiesiog nuostabi, nes pačiame centre, o pusryčiai fantastiški. Neabejotinai, kad būdama Bergamo, ir vėl rinksius šią vietą. Rytą šeimininkė leido mums palikti lagaminus, kad galėtume patogiai leisti į pažintį su miestu. Iki oro uosto taip pat lengva nusigauti: autobuso stotelė vos už kampo, o autobusas nuveža tiesiog prie išvykimo vartų...

Įsikūrusios baltame bute ir kiek pailsėjusios, dar parduotuvėlėje apačioje nusipirkusios aštuonkojų bei šviežių bandelių, skubėjome į vakarėjančią Bergamą. Aukštutinį miestą pasilikome rytdienai, vaikštinėjome jaukiomis žemutinio miesto gatvelėmis, grožėjome jaukiomis kavainukėmis ir skoningai įrengtais butikais...

Rugsėjo 7 d. (ketvirtadienis): Bergamo – Vilnius

Kadangi namo skrendame vakare, turime visą dieną flirtui su [Bergamo](#). Bergamo turi 2 centrus: “Città alta“ (aukštutinis miestas), kalvos viršūnėje, apsuptas XVII a. gynybine siena ir “Città bassa“ (žemutinis miestas). Miestus jungia 2 funikulierių linijos ir keletas pėsčiųjų takų, kuriuos nesunku rasti. Miestelis apsuptas kalnų, todėl prieš kelionę namo galėsime pailsinti akis. Per 5-6 val. galima pamatyti svarbiausius ir gražiausius dalykus. Nuo mūsų namų iki Bergamo funikulieriaus vos kelios minutės pėsčiomis. [Bergamo funikulierius](#) (V.le Vittorio Emanuele II 62), jungiantis Žemutinį miestą su Aukštutiniu, Bergamo gyventojų naudojamas jau 100 metų. Senovinio stiliaus vagonėliai labai greitai, vos per 2 min. 40 sek. pakels į gražiausią miesto dalį, esančią 459 m virš jūros lygio. Veikia nuo 7.00 iki 01.00. Bilietus pirsime čia pat kasoje: 1 bilieto kaina 1,30 €. Pamatysime, kad visą miestą supa gynybinė siena, kitaip vadinama [Venecijos sienos](#): pastatyta XVI a. Venecijos Respublikos sprendimu. Nors dabar Bergamo miestą galima pavadinti Milano priemiesčiu, daugiau nei 350 metų Bergamo žemė priklausė Venecijos Respublikai. Venecijoje klestinčioje Comedia d’Arte, improvizuotame gatvės teatre, net gimė stereotipinius Bergamo gyventojus vaizduojantys vaidmenys – kaukės: Brigėla, Arlekinas, Trufaldinas. Kvailėliai, naivuoliai, varguoliai, kuriems kartais sekasi. Taip aristokratiškieji venecijiečiai vaizdavo ir įsivaizdavo Bergamo gyventojus. Bet Venecijos Respublika visiškai nenorėjo atiduoti Bergamo milaniečiams. Stipriausią gynybinę sieną pastatė ir aršiai kovėsi už šias teritorijas. Siena atrodo įspūdingai: 6 km ilgio Le mura Veneziane matosi iš visur. Vaikštinėdami pasieksite ir [PIAZZA VECCHIA](#). Tai senoji aikštė su Kontarini fontanu (fontana Contarini) centre. Pradėta formuoti dar XV a., o dabartinę išvaizdą įgijusi XVIII a.(1780 m.). Aikštėje pastebėsite ir **Palazzo Vecchio**. Tai Išminties arba Senieji rūmai. Kiekviename Italijos mieste valdžios rūmai buvo vadinami vis kitaip: Dožų rūmai Venecijoje, Sinjorijos rūmai Florencijoje ir t.t. Dažnai čia tuokiasi jaunavedžių poros ne tik iš Bergamo, bet iš visos Lombardijos, ypač Milano. Kitas perlas - [Santa Maria Maggiore Basilica](#), pati gražiausia Bergamo bazilika. Šalia yra Colleoni koplyčia ir Bergamo katedra – neįspūdingu fasadu, tačiau vidus gražus, ypač kupolas (Cupola Cattedrale di Bergamo). Bergamo baptisterija – maža koplytėlė šalia Colleoni koplyčios. Pastatas buvo skirtas krikštytųjų apeigoms. Santa Maria Maggiore - pati gražiausia ir labiausiai išpuošta Bergamo bažnyčia. Jos statyba pradėta XII a. ir tęsėsi iki pat XVIII. Taip ilgai Italijoje buvo statomos tik pačios svarbiausios

bažnyčios.

Toje pačioje Piazza Vecchia aikštėje yra [bokštas](#) Torre Civica, kuriuo galima pasikelti ir pasigrožėti miestu. 52 metrų aukščio miesto varpinė išlaikė viduramžių tradiciją: kiekviena vakarą 22.00 Bergamo varpinėje 100 kartų skambina 3 varpai (vienas iš jų - didžiausias Lombardijoje). Tai reiškia - laikas miegoti. Bergamo varpų gausmas – būtinas kasdieninis istorinis ritualas. Tą gausmą ir mes girdėjome savo apartamentuose. Tie kasdieniai dūžiai tarytum primena, kad Italijoje vyksta istorinė tąsa. Kaip buvo, yra, taip ir bus – viskas tęsiasi.

Apžiūrime ir [Colleoni Chapel](#). Tai tikras XV a. renesanso šedevras. Sukūrė žymus inžinierius, skulptorius ir architektas Giovanni Antonio Amadeo. Jei buvote Venecijoje, greičiausiai jau girdėjote apie šį Venecijai tarnavusį viduramžių karžygį. Būtent jam, vieninteliui Venecijos Respublikos istorijoje asmeniui, pastatytas paminklas vienoje pagrindinių Venecijos aikščių. Ne žygiais išgarsėjusiam, o savo turtais. Laimei, kad Italijos turtingieji turėjo nepriekaištingą meninį skonį ir negailėjo pinigų geriausiems menininkams.

Lauko skalbykla Lavatoio. Pastatyta XIX amžiaus pabaigoje - čia vienu metu galėjo skalbti 18 moterų. Ne tik praktiška ir patogų, bet elegantiška ir net prabangu. Ramioje Via Lupo gatvėje.

Švento Mykolo prie baltojo šulinio bažnyčia (**Chiesa di San Michele Al Pozzo Bianco**): labai nedidelė, bet nuostabus grožio bažnyčia. Kriptoje pasigrožėkite XIII a. freskomis. Čia dirbo žymiausias renesanso dailininkas Lorenzo Lotto. Adresas: Via Porta Dipinta.

Palazzo del Podestà. Pastatyti XII-XIII amžiuje, verta aplankyti dėl D.Bramantės freskų (1477m).

Via Gombito. Pagrindinė senamiesčio gatvė su elegantiškais parduotuvėlėmis, restoranais, kavinėmis.

Žemutiniame mieste (Città Bassa) pati gražiausia gatvė **XX Settembre**. Čia renkasi elegantiškoji miesto publika ir čia – geriausia vieta apsipirkti.

Žemutinėje Bergamo dalyje yra viena iš pačių turtingiausių Italijoje paveikslų galerijų. Tik ką po restauracijos atidaryta **Galleria dell'Accademia Carrara**. Turtingas šedevrais muziejus: Rafaelis, Tiepolo, Canaletto, Botticelli, Ticianas. Ir mažiau žinomas, bet genialus Giovan Battista Moroni (XVIa.). Adresas: Piazza Giacomo Carrara 82 A. Dirba 10.00- 19.00, nedirba – pirmadienį. Bilieto kaina 12€.

Bergamą planavo mus [šis keliautojas](#) ir [šitas](#), ir [šitas](#).

Bergamas yra nepelnytai ignoruojamas, - miestui verta skirti bent tas minėtas 5-6 val. Jis tikrai jaukesnis, nei Milanai. O pagrindinė Katedra galėtų puikuotis ir Florencijoje, - būtų viena gražiausių bazilikų mieste. Nors aš sužymėjau garsiausias Bergamo vietas, bet ten verta atsipalaiduoti, - nereikia jokių plusų, tiesiog būkite.

Po puodelio espresso, kelių moteriškų pirkinių, paskutinių lauktuvių, imame lagaminus ir keliaujame į oro uostą. Laukia skrydis namo: 17:50 paliekame Italiją ir Vilniuje leidžiamės 21:20.

Atrastos ir patikusios nuorodos planuojant maršrutą:

Apie Toskaną, Florenciją ir aplinkines vietas: <http://unseentuscany.com/lt/florence/prato/>

Gidė Florencijoje: <http://www.myliuflorencija.com>

Įdomu buvo skaityti šiuos keliautojų įspūdžius: <http://lzinios.lt/lzinios/Prie-kavos/i-florencija-susirgti-kaip-stendhalis/213609> ir <http://www.delfi.lt/veidai/archive/florencija-gotikiniu-perlu-sergetoja-ir-renesanso-lopsys-ii-dalis.d?id=16774591>

Muziejų gidas: <http://www.florenceguides.com/museuminfo.htm>

Diena Bergamo: <https://jurateblog.wordpress.com/2014/05/10/diena-bergamo/>

[Kur pavalgyti Florencijoje – lietuvis straipsnis.](#)

Geras tekstas apie Florenciją [čia](#).

Geros kelionės.

Parengta: Smalsi musė, lina@smalsimuse.lt.

Kopijuoti, talpinti kitose svetainėse – tik su Smalsi musė sutikimu.